

[Carl Petersen.]

forslaget går ud på, at ministeren kan træffe foranstaltninger til sikring af eksporten af såsæd, maltbyg og malt efter at have forhandlet med de landbrugsorganisationer, der har med administrationen af afgifterne af indført foderkorn at gøre. Der var delte meninger om dette ændringsforslags nytte, derimod ikke om, at det var af den største betydning, at de eksportmuligheder, der findes for maltbyg og såsæd, ikke antastes af loven. Det vil tværtimod være i alles interesse at øge denne eksport, hvis der er mulighed derfor. Jeg vil senere som mit partis ordfører gøre et par supplerende bemærkninger om dette spørgsmål.

Sammenfattende kan det siges, at ændringsforslaget til kornlovsforslaget betyder en forbedring i landmændenes favør, idet prisen på det brødkorn, de afleverer, er blevet forhøjet, og at den store del af denne forbedring vil komme de landmænd til gode, som dyrker den magre jord. Også om dette spørgsmål vil jeg senere som mit partis ordfører gøre nogle yderligere bemærkninger.

Af de 3 ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer, er de 2 af redaktionel karakter og har derfor ingen omtale behov.

Derimod kan ændringsforslag nr. 1 måske nok give anledning til forundring fra mere end én side. Må jeg først henlede opmærksomheden på, at det er det eneste af ændringsforslagene, som er stillet af udvalget, og dette skal forstås på den måde, at landbrugsministeren ikke ønskede denne ændring. Jeg kan for så vidt godt forstå ministerens standpunkt. Når man har kendskab til de forhandlinger, der er gået forud for lovforslagets fremsættelse, og ved, at der var opnået enighed om, at Tolvmandsforeningerne ikke skulle have repræsentation i det udvalg, som skal være rådgivende for ministeren, forstår jeg meget godt, at ministeren føler det, der nu er sket, som et brud på indgåede aftaler. Men dertil kommer vel også, at ministeren mener — og jeg er enig med ministeren — at der ingen saglig begrundelse er for denne ændring, fordi det store landbrugs interesser til fulde ville være varetaget ved den af ministeren foreslåede sammensætning. Jeg tror også, at mange

andre vil stå ret uforstående over for, hvorfor Tolvmandsforeningerne skal repræsenteres, når udvalget ikke har efterkommet min henstilling ved første behandling om at lade Arbejderbevægelsens Erhvervsråd blive repræsenteret. Et krav herom blev selvfølgelig fremsat i udvalget, men desværre meget kategorisk afvist — jeg referer vist rigtigt, når jeg siger: fra alle sider.

Da der ingen mulighed var for ved gensidig forståelse at opnå enighed om at lade begge disse organisationer blive repræsenteret, måtte vi fra socialdemokratiets side give afkald på vort krav, og det beklager jeg selvfølgelig, for jeg tror, det er en fejlurdering, når man hævder, at en sådan repræsentation ikke ville få nogen betydning.

Udvalget har endvidere drøftet spørgsmålet om, hvorvidt det i en formålsparagraf stærkere, end den nugældende giver udtryk for det, burde præciseres, hvad formålet med lovforslaget om afsætning af landbrugsvarer er. Det var dog den almindelige opfattelse, at det klart nok fremgår af lovforslaget, og at en sådan ændring derfor var unødvendig.

Spørgsmålet om en ændring af straffebestemmelserne i henhold til lovforslagets § 5, stk. 2, er også indgående blevet drøftet i udvalget. Fra flere sider syntes man, at formuleringen af dette stykke var for rigoristisk. Det gjaldt særlig sætningen i stk. 2, hvori det hedder:

„uanset om det kan godtgøres, at overtrædelsen kan tilregnes ham som fortsættelig eller uagtso...

Under drøftelserne fremhævede både ministeren og andre, som i praksis har kendskab til handel med disse varer, stærkt, at det var nødvendigt at have meget kraftige bestemmelser, hvis man ville gøre sig håb om at få loven overholdt. Der blev henvist til, at samme formulering findes i andre love af lignende karakter, ligesom også justitsministeriet anså den hårde formulering for nødvendig. Landbrugsministeren var dog villig til endnu en gang at overveje spørgsmålet og tale med udvalget herom mellem anden og tredje behandling.

Nævnes bør det også, at der under bestræbelserne for at opnå enighed har været rejst det spørgsmål, om ikke den vandprocent, brødkornet måtte indeholde ved